

DS DE BACKER & BASTIN

NIEUWSBRIEF

03/2010

Het kantoor DS De Backer & Bastin heeft het genoegen u op de hoogte te brengen van een paar wetgevende en reglementaire nieuwigheden in verband met het ondernemingsrecht.

- p.2 ■ de BVBA vanaf 1 EUR... weldra mogelijk de BVBA STARTER
- p.3 ■ geen kater meer op de werkvloer
- p.4 ■ het BTW pack belangt u aan... het is reeds van kracht!
- p.5 ■ nieuwe procedure inzake openbare verkoop
- p.6 ■ ontslag tijdens het tijdelijk ouderschapsverlof: welke opzeggingsvergoeding?
- P.6 ■ grensarbeiders België-Frankrijk: einde van de dubbele belastingen

Deze nieuwsbrief is tevens beschikbaar op onze website
www.dsavocats.com

Pour Voor bijkomende informatie of om deze nieuwsbrief regelmatige te ontvangen kan u contact nemen met

info@debacker-bastin.com

Of

++ 32 2 2 374 57 77

DE STARTERSBVBA VANAF EEN EURO... WELDR MOGELIJK

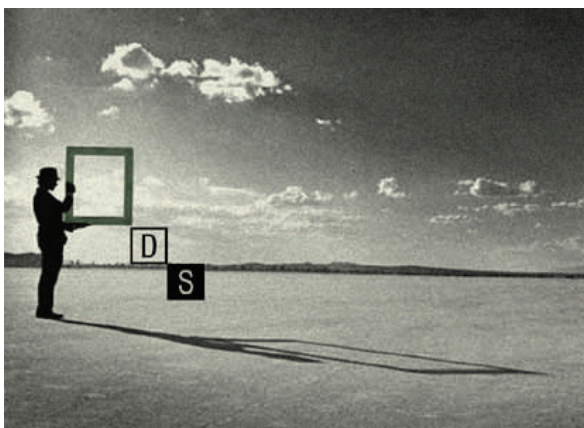
Op 12.01.2010 heeft het Wetboek van Vennootschappen de mogelijkheid gecreëerd om een besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid genaamd "starter" te creëren middels een startkapitaal van... 1 EUR (B.S. 26.01.2010)

Het betreft een nieuwe vorm van vennootschap waarvoor de ondernemer niet meer verplicht is om vanaf het begin het minimumkapitaal van een klassieke BVBA te verzamelen. Het beginkapitaal van een startersBVBA bedraagt slechts 1 EUR in plaats van het bedrag van 18.550 EUR voor een klassieke BVBA.

De oprichting van deze nieuwe vorm van vennootschap is, hoe kan het ook anders, onderworpen aan verschillende voorwaarden:

1. De BVBA Starter kan enkel opgericht worden door een of meerdere natuurlijke personen voor zover geen van hen aandelen heeft in een andere vennootschap met beperkte aansprakelijkheid ten belope van 5% of meer van het totaal van de stemrechten van deze andere BVBA en voor zover de vennootschap niet het equivalent van 5 voltijdse werknemers tewerkstelt. Gelet op het feit dat de beginnende ondernemers de doelgroep zijn, is het inderdaad niet de bedoeling dat een S-BVBA gebruikt zou worden door personen die reeds deelnemingen hebben in andere BVBA's.

2. Er is tevens een financieel plan onder controle van een professional wat de cijfers betreft (boekhouder, bedrijfsrevisor,

...) vereist teneinde vroegtijdige faillissementen te vermijden waarbij een gebrek aan ervaring en een gebrek aan realisme aan de basis zouden liggen.

3. Ten laatste binnen de 5 jaar na de oprichting of vanaf het ogenblik dat de vennootschap 5 voltijdse werk-nemers tewerkstelt, moet de vennootschap haar maatschappelijk kapitaal verhogen en dit brengen op ten minste 18.550 EUR. Vanaf het ogenblik dat het kapitaal op dat bedrag is gebracht verliest de vennootschap het statuut van Starter.

Gelet op het zeer beperkte beginkapitaal van 1 EUR zijn er ook een aantal bepalingen voorzien om de schuldeisers te beschermen, meer bepaald:

- De vermelding "BVBA Starter" moet op alle documenten vermeld staan zolang het kapitaal niet volstort is ten belope van 18.550 EUR.
- De BVBA Starter is verplicht een financieel plan te laten opstellen door een financieel expert, zoals een boekhouder of bedrijfsrevisor.
- De oprichters van een S-BVBA staan tevens borg voor de verbintenissen van alle andere S-BVBA's die ze nadien nog zouden oprichten. Het doel is misbruiken te vermijden, zoals bijvoorbeeld dezelfde personen die meerdere S-BVBA's na elkaar zouden oprichten met een minimumkapitaal van 1 euro zonder zich veel zorgen te maken over de gevolgen ingeval van een faillissement.
- Teneinde de vennoten te dwingen om zo snel mogelijk het minimumkapitaal van een gewone BVBA te bereiken, zijn zij na afloop van drie jaar vanaf de oprichting hoofdelijk aansprakelijk voor het verschil tussen 18.550 EUR en het volstort kapitaal. De mogelijkheid voor de schuldeisers om de aansprakelijkheid van de oprichters in te roepen ingeval van faillissement binnen de eerste drie jaren blijft behouden.

Deze wijziging van het Wetboek van Vennootschappen wordt echter slechts van kracht eens de Koning een koninklijk besluit tot uitvoering van deze wetwijziging heeft onder-tekend...

MAATREGELEN OM EEN KATER IN EN VOOR HET BEDRIJF TE VERMIJDEN

Sinds 1 april 2009 is de Collectieve Arbeidsovereenkomst n°100 met betrekking tot de implementering van een preventiepolitiek inzake alcohol en drugs op de werkvloer in werking getreden.

Deze CAO maakt integraal deel uit van de politiek inzake het welzijn op het werk en een groot aantal van deze bepalingen zijn gebaseerd op de Wet van 4 augustus 1996 met betrekking tot het welzijn van de werknemers tijdens de uitvoering van hun werk.

De collectieve arbeidsovereenkomst vereist dat de ondernemingen (uit de privé-sector) vóór 01.04.2010 een preventiepolitiek inzake alcohol en drugs uitwerken en uitvoeren met inachtneming van de transparantie vereiste ten aanzien van de werknemers.

Het comité voor preventie en bescherming op het werk (CPBW) en de ondernemingsraad (OR) moeten, binnen de grenzen van hun respectieve bevoegdheden, de informatie ontvangen en een voorafgaand advies geven over de verschillende maatregelen die op dat vlak genomen zullen worden in de onderneming. Bij gebreke aan zo'n comité, wordt deze politiek verder uitgewerkt na advies van de syndicale afvaardiging, of bij gebreke daaraan, na advies van de werknemers.

In een eerste fase moet de werkgever de grote lijnen van de politiek in een intentieverklaring voorleggen aan de CPBW en de OR. De verschillende punten van de politiek kunnen vervolgens, indien nodig, geconcretiseerd worden in regels met betrekking tot de consumptie op het werk (bv. drankverbruik in de refter, in geval van feesten, ontvangst van derden in het bedrijf, ...) en in procedures die gevolgd moeten worden als zich een functioneringsprobleem voordoet (met inbegrip de procedure toe te passen wanneer een werknemer onder invloed van drank is: de werknemer naar huis sturen, de werknemer naar een hulpdienst sturen, ...).

Deze maatregelen moeten nadien gepubliceerd worden in het arbeidsreglement zonder dat daarvoor de normale procedure moet gevolgd worden voor de wijziging van het arbeidsreglement.

De beslissing om desgevallend alcoholtesten of drugtesten te doen in de onderneming is eveneens voorzien in het arbeidsreglement. Tot deze testen kan slechts overgegaan worden als de politiekverklaring erin voorziet. De werkgevers kunnen daarbij bijvoorbeeld een alcoholtest afnemen of een psychomotorische test opleggen (bv. over een witte lijn lopen) om te controleren of een werknemer onder invloed is. Urinecontrole en bloedafname blijven evenwel verboden.

De resultaten van de alcoholcontroles mogen echter niet als enige reden ingeroepen worden om een werknemer te ontslaan. Het uitvoeren van alcohol- en of drugtesten is enkel toegelaten voor preventiedoeleinden. Bovendien moeten die testen uitgevoerd worden in overeenstemming met de regels inzake de bescherming van de privacy van de werknemers.

Deze CAO laat echter vanaf nu aan de werkgevers in de transportsector ook toe om alcoholsloten te installeren in de voertuigen teneinde te vermijden dat de chauffeur werknemer zich in het verkeer zou begeven terwijl hij in benevelde of dronken toestand is.

De ondernemingen die vallen onder het toepassingsgebied van de CAO n°100 zijn

gehouden om over een preventiepolitiek inzake alcohol en drugs te beschikken uiterlijk op 01.04.2010

Het departement arbeidsrecht van ons kantoor is te uwer beschikking indien u hulp of advies zou wensen in deze materie of voor het wijzigen van uw arbeidsreglement.

BTW-PACK BELANGT U AAN... HET IS REEDS VAN KRACHT

Het BTW-pack is van kracht sinds 01.01.2010. Dit pack, dat een vereenvoudiging tot doel heeft, brengt nieuwe regels met zich mee met betrekking tot de lokalisatie van de diensten en met gevolgen voor de plaats waar de BTW moet betaald worden, voor de intracommunautaire BTW-verklaring en voor de BTW-listing.

LOKALISATIE VAN DE DIEN- STEN

De diensten gepresteerd voor BTW belastingplichtigen die in die hoedanigheid handelen (B2B transacties), worden vanaf 1 januari 2010 verondersteld geleverd te zijn op de plaats waar de ontvanger de zetel heeft van zijn economische activiteit of waar hij over een vaste inrichting beschikt waarvoor diensten geleverd zijn.

Deze regel zal eveneens van toepassing zijn voor de diensten geleverd aan bedrijven die niet BTW belastingplichtig zijn maar die wel bij de BTW geïdentificeerd zijn (bv: gemeenten), alsmede voor de

diensten geleverd aan gedeeltelijke BTW belastingplichtigen, zijnde personen die zowel BTW activiteiten als niet BTW activiteiten uitoefenen. De gedeeltelijke BTW belastingplichtige zal dus voor de plaatsbepaling van de prestatie, beschouwd worden als BTW belastingplichtige voor beide activiteiten.

De diensten geleverd aan personen die niet BTW belastingplichtig zijn (B2C transacties) blijven onderworpen aan de algemene regel die heden van toepassing is, meer bepaald zijn ze verondersteld zich te situeren op de plaats waar de dienstverlener de zetel heeft van zijn economische activiteit.

Op deze twee regels blijven wel meerdere uitzonderingen bestaan. Zo zijn er bijvoorbeeld specifieke regels voorzien voor onder andere de lokalisatie van dienstenprestaties betreffende een onroerend goed, de levering van diensten door tussenpersonen, de diensten inzake transport, diensten inzake restaurants, telecommunicatiediensten, diensten geleverd via elektronische weg, ...

WIE MOET DE BTW BETALEN

Degene die de BTW verschuldigd is, is in principe degene die de dienst levert.

Echter, indien degene die de dienst levert niet gevestigd is in de lidstaat van de klant waar de dienst gepresteerd wordt, moet er een onderscheid gemaakt worden tussen B2Btransacties en B2Ctransacties.

Voor de transacties B2B is de algemene regel dat de transacties belastbaar zijn in het land van het bedrijf die de dienst afneemt.

Voor de transacties B2C blijven de intracommunautaire leveringen van diensten belastbaar in het land van het bedrijf die de prestatie en de dienst levert.

BTW AANGIFTE EN INTRA-COMMUNAUTAIRE BTWLISTING

De diensten die geleverd zijn aan een BTW belastingplichtige (B2B) die gevestigd is in een andere lidstaat en waarvoor de ontvanger van de diensten gehouden is de

BTW te betalen in zijn lidstaat, moeten opgenomen worden in een nieuwe rooster van de BTW aangifte. De aankopen van diensten van bedrijven die diensten leveren en gevestigd zijn in een andere lidstaat van de EU en waarvoor de Belgische ontvanger van diensten de Belgische BTW moet betalen, moeten eveneens opgenomen worden in een nieuwe rooster van de BTW aangifte.

Deze operaties moeten eveneens voorkomen op de intracommunautaire listing. Meer nog, deze listing moet in veel gevallen maandelijks ingediend worden.

Trouwens, de onderworpenen die BTW hebben betaald in een lidstaat waar ze niet gevestigd zijn moeten nu een verzoek tot terugbetaling indienen via het elektronisch portaal van hun eigen land.

PRAKTISCH VOORBEELD

Een nationaal transport in Nederland dat gefactureerd wordt door een Nederlandse transporteur aan een Belgische BTW belastingplichtige klant is vanaf heden onderworpen aan de Belgische BTW aangezien de ontvanger van de dienst gevestigd is in België en een BTW belastingplichtige is (B2B). De factuur zal opgesteld worden door het Nederlandse bedrijf dat de dienst verrichtte zonder toerekening van BTW. De Belgische klant zal de Belgische BTW moeten betalen door de operatie in zijn (BTW) aangifte op te nemen.

NIEUWE PROCEDURE INZAKE OPENBARE VERKOOP

Sinds 01.01.2010 is de procedure inzake openbare verkoop gewijzigd.

1. De belangrijkste wijzigingen zijn de volgende:

De procedure inzake openbare verkoop wordt geharmoniseerd in de verschillende arrondissementen.

Dankzij de hervorming zal elke aankoper onderworpen worden aan dezelfde procedure waardoor het geen belang meer heeft waar het onroerend goed zich bevindt.

2. Met het oog op een vereenvoudiging van de procedure en om de termijnen te verkorten wordt de 2^e zitdag opgeheven.

3. Teneinde de verkoop te vergemakkelijken kan de notaris, met akkoord van zijn cliënt, op de eerste zitdag al meteen een instelprijs vastleggen, teneinde meer kopers te doen bieden. Deze prijs kan op voorhand reeds kenbaar gemaakt worden in de aankondigingen en publiciteit.

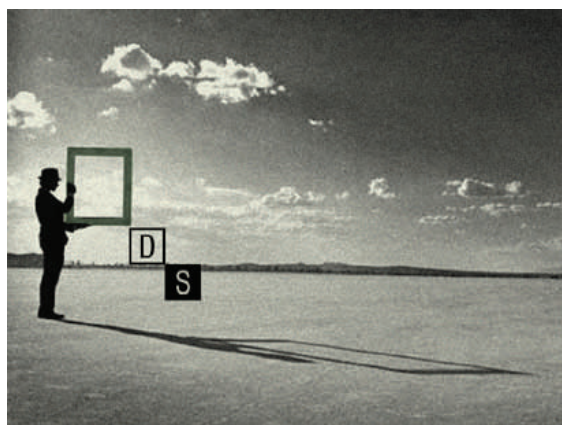
4. De kopers zullen recht hebben op een premie in 2 hypothesen:

◇ ingeval een prijszetting is voorzien vanaf het begin: de bidder die een bod uitbrengt dat gelijk of hoger is dan de voorgestelde prijs zal een premie van 1% als vermindering genieten van het geboden bedrag op voorwaarde dat het onroerend hem uiteindelijk wordt toegewezen;

◇ in het geval de notaris geen minimumprijs vastlegt, kan de notaris toch bepalen dat er een premie van 1% wordt toegekend aan de bidder die het hoogste bod uitbrengt op de enige zitdag, en dit op voorwaarde dat hij de eigenaar wordt van het onroerend goed dat verkocht wordt;

5. Indien de koper de prijs niet betaalt, kan de verkoper een nieuwe verkoopdag vragen (herverkoop wegens niet-betaling door de koper).

In dat geval zal het onroerend goed publiekelijk verkocht worden aan dezelfde voorwaarden als de oorspronkelijke openbare verkoop en dat door tussenkomst van dezelfde notaris. In deze laatste hypothese, zal de persoon die geboden

heeft maar nalaat te betalen, zich blootstellen aan zware sancties.

6. Overgangperiode

Voornoemde hervormde procedure zal toegepast worden op de openbare verkopen waarvan de verkoopvoorwaarden vastgesteld werden vanaf 01.01.2010.

Voor alle verkopen waarvan de voorwaarden getekend waren vóór 01.01.2010 zal de verkoop plaats vinden volgens de oude procedure zelfs indien de effectieve verkoop plaats zou vinden na 01.01.2010.

ONTSLAG TIJDENS DEELTIJDS OUDERSCHAPSVERLOF: WELKE OPZEGGINGSVERGOEDING?

Op 22.10.2009 heeft het Hof van Justitie geoordeeld dat de opzeggingsvergoeding van een voltijdse werknemer, bij ontslag tijdens het deeltijds ouderschapsverlof, berekend op het verminderde loon tijdens het deeltijdse ouderschapsverlof, strijdig is met het Europese kaderakkoord inzake het ouderschapsverlof.

Het Europees kaderakkoord, dat tot doel heeft het familiaal leven met het beroepsleven te verzoenen, voorziet inderdaad dat de verworven rechten van de werknemer aan het begin van het ouderschapsverlof, dienen behouden te blijven tot het einde van het ouderschapsverlof. Zodoende kunnen de werknemers niet ontraden worden om ouderschapsverlof op te nemen en worden de werkgevers niet aangemoedigd om eerder deze werknemers te ontslaan die in ouderschapsverlof zijn, dan degene die niet in ouderschapsverlof zijn.

De opzeggingsvergoeding van een werknemer die deeltijds in ouderschapsverlof is moet bijgevolg berekend worden op basis van het salaris overeenstemmend met arbeidsprestaties van een voltijdse werknemer, en niet op basis van de verminderde arbeidsprestaties als gevolg van het opnemen van het ouderschapsverlof.

Dit vonnis heeft geen rechtstreekse gevolgen voor de andere vormen van carrièreonderbreking, zoals tijdskrediet waarvan het Grondwettelijk Hof gesteld heeft dat de berekening van de opzeggingsvergoeding op basis van het lopende loon overeenstemmend met de verminderde arbeidsprestaties, geen inbreuk op de Grondwet met zich meebrengt.

Op heden, en in tegenstelling tot het ouderschapsverlof, biedt het Europees recht dus geen specifieke bescherming voor de andere vormen van werkonderbreking.

DE AANPASSING AAN HET DUBBEL-BELASTINGVERDRAG TUSSEN BELGIE EN FRANKRIJK

De Wet van 07.05.2009 die goedkeuring en uitvoering geeft aan de aanpassing, ondertekend te Brussel op 12.12.2008, aan het Verdrag van 10.03.1964 tussen België en Frankrijk dat als doel heeft om dubbele belastingen te vermijden en dat als doel heeft om administratieve en juridische assistentieregels vast te leggen op het vlak van inkomstenbelastingen, is eindelijk van kracht geworden op 18.01.2010. (B.S. dd. 08.01.2010.)

In toepassing van het Verdrag zijn de lonen van de werknemers in de privésector in principe belast in het land waar ze hun arbeid verrichten. Echter was er voor de werknemers grensarbeiders, een afwijkende regeling voorzien, zijnde voor de werknemers die hun vaste woonplaats hebben in de grenszone van een contracterende staat en die hun

beroepsarbeid verrichten in de grensstreek van de andere contracterende staat. In tegenstelling tot de algemene regel waren deze grensarbeiders belast in het land waar ze woonden.

Deze afwijkende regeling was zeer nadelig voor de grensarbeiders die in België woonachtig waren en die net over de grens werkten in Frankrijk: zij waren immers onderworpen aan de Belgische inkomstenbelasting (die hoger is dan de Franse) terwijl zij sociale bijdragen betaalden in Frankrijk (die hoger zijn dan in België). De Belgische grensarbeiders werkzaam in Frankrijk leden dus een dubbel nadeel, namelijk zowel ten aanzien van de Belgische inwoners als ten aanzien van hun Franse collega's.

Het grensregime was in tegenstelling daarvan echter zeer attractief voor de grensarbeiders woonachtig in Frankrijk: zij ontvingen een Belgisch brutoloon dat hoger is dan het Franse en ze betaalden minder sociale bijdragen. Gelet op het feit dat ze bovendien belast werden aan een (veel) lagere Franse belastingvoet in vergelijking met de Belgische aanslagvoeten, maakt dat deze Franse grensarbeiders België in de loop der tijd overrompeld hebben (hun aantal wordt heden op meer dan 35.000 geschat).

De werkgevers in de grensstreek hadden er ook belang bij om Franse grensarbeiders aan te werven doordat ze voor hen geen bedrijfsvoorheffing moesten betalen op de lonen van deze Fransen, en bovendien konden ze lagere brutolonen betalen gezien de lagere Franse belastingen. Op deze manier exporteerde Frankrijk eigenlijk een deel van haar werkloosheid naar België.

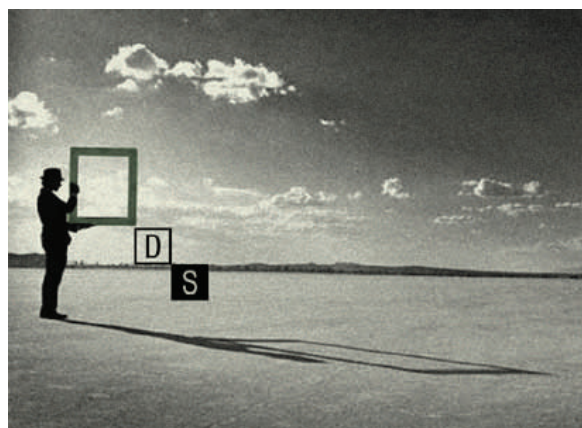
Gelet op de voordelen om in Frankrijk belast te worden eerder dan in België bracht het huidige grensregime dan ook misbruiken, fraudes, simulaties en fictieve woonplaatsinschrijvingen met zich mee.

Door de wetwijziging is het grensregime niet meer van toepassing op de "Belgische" grensarbeiders sinds

01.01.2010. Sindsdien worden zij dus in het overgrote deel van de gevallen in Frankrijk belast.

Echter blijft het grensregime van de Franse grenswerknemers werkzaam in de Belgische grensstreek (onder bepaalde voor-waarden) nog van kracht en van toepassing tot het jaar 2033.

Ter info: de grensstreek van elke staat omvat alle gemeenten die gelegen zijn in de streek die wordt begrensd door de gemeenschappelijke grens van Frankrijk en België en een lijn getrokken op afstand van 20 kilometer van die grens.

Het kantoor DS - DE BACKER & BASTIN en haar departementen van burgerlijk, commercieel, arbeids- en fiscaal recht, zowel in België als in het buitenland, is te uwer beschikking om u juridisch te begeleiden bij uw projecten en plannen, zowel privé als beroepsmatig.